

ROSER BUSCÀ I CANALS

(1934-2025)

La germana Roser Buscà i Canals va néixer a Molins de Rei el 20 de juny de 1934. Va entrar al monestir el 20 d'octubre de 1963 i va fer la seva professió el 8 d'agost de 1965. La seva divisa, el seu lema, com a monja era «Viure en caritat» del capítol 4 de la Regla de sant Benet.

Ha mort el 5 de març de 2025, Dimecres de Cendra.

A Molins de Rei va tenir una vida molt rica. Va treballar com a secretària en laboratoris farmacèutics, on va aprendre una mica d'alemany.

L'any 1960, a Barcelona, es va començar el moviment de la JAC, Joventut Agrícola Catòlica, i la Roser va ser la primera responsable del Baix Llobregat.

Cantava a l'Orfeó Pàtria de Molins de Rei i li agradava fer teatre.

En iniciar aquesta ressenya, hem trobat un petit manuscrit enquadernat de la germana Carme Padrosa i Camps, que li va fer amb motiu de les Noces d'Argent de la seva professió on va escriure un recull de la seva vida.

21. Oficis, a reguitzell, i de tot en fa un pomell.	26. Grups de joves ella atén, escoltant, perquè és prudent.
22. Cuina i majordomia, no falta la porteria.	27. Amb la seva bona veu, va dient: «Estimeu Déu».
23. Com que té el cor generós, passà uns anys a Puiggraciós.	29. És apta per a fer comèdia; de riure i cosa sèria.
24. Mans per a enquadernació les domina a perfecció.	30. Fent d'alcalde amb tots els drets i també els Pastorets.
25. Llegeix amb devoció, molt respecte i perfecció.	31. Un somriure sense engany, en tot temps, i amb gran afany.

Va ser mestra de novícies. Durant uns anys va ser la delegada de la comunitat en la Comissió Interdiocesana de Monges, de vida contemplativa, del bisbat de Barcelona, abans de la divisió.

Va acompanyar els benets dos cursos amb el llibre *Buscando a Dios* d'Esther de Waal, que va anar traduït la germana Gertrudis Argenté per a ells. Els *benets* era un grup de laics que es trobava periòdicament per aprofundir l'espiritualitat benedictina.

Va ser molts anys sagristana. Molta gent ens ha fet arribar la seva relació atenta, discreta, afable, sempre amb un somriure, tant a la porteria com a l'església.

Donem gràcies a Déu de tota seva vida, feta de lloança, de pregària i de compromís eclesial. Ha viscut una vida plena i agraïda.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
Barcelona, divendres, 7 de març de 2025